

Montblanc, 4 de desembre del 1933.

Volguda mama:

Aquest matí a $\frac{3}{4}$ d'una he arribat en aquesta vila. El viatge ha estat quelcom accidentat; car malgrat que l'hora de sortida d'aguciau eren les 21'15, no hem sortit fins a les 23'15. Mentre durava l'alarma vaig arribar a l'estació i amb feines i treballs vaig instal·lar-me en el vagó. El trajecte l'he fet fins a Roda a peu dret, sense dormir i amb tota mena d'incomoditat; empentes, trepitjades, crits, escàndols, llargues parades a les estacions, etc. Finalment i com a comble de desgràcies, en dislocar-se el tren a Roda he notat que el paquet en el qual hi portava el paper blanc i el plat m'havia desaparegut. Em pipat i tip de viatger en tren, a les dues del matí, en arribar a Valls, he baixat, malgrat que portava bitllet fins a Pícamoixons, dirigint-me al control per agafar un camió que no ha vingut fins a les dotze, arribant com li dic mes amunt a $\frac{3}{4}$ d'una.

He explicat al tinent el succeït i el que m'havien dit a casa seva, sense rebre d'ell cap reconvençió.

Bon sigui que m'he quedat sense paper i sense plat, li prego que digui als companys de l'impremta que m'hen tallat alguns fulls més a les dues mides que teniu i vostè hem compra un altre plat i tot plegat en fa un paquet que lliurara a en Antoni Belis el qual el proper dissabte vindrà a veurem i podrà portar-m'ho. Sembla que amb els plats este de desgràcia; des de avui però

li prometo formalment que no el tornaré a perdre i que
hi tindrè mes compte.

Per aquí tot ho he trobat igual; els te-
mors que tenies de que en arribar no trobés la meua
secció s'han dissipat; la casa on menjava i dormia tam-
bé l'he trobat al mateix lloc i amb la sola novetat de
que hi ha un nou dispeser; en fi que tot seguia com
abans.

Records per a tots i vostè rebí una for-
ta abraçada del seu fill.

Josep Riera